

๔.๗ สภาพการทำงาน และการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbetsmiljö och arbetsskador*)

กฎหมายว่าด้วยสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljölagen-AML*) และ พระราชบัญญัติสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljöförordningen*) มีไว้เพื่อคุ้มครองสภาพการทำงาน และการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน โดยมีกรมดูแลสภาพการทำงาน

(*Arbetsmiljöverket*) เป็นผู้กำหนดรายละเอียดต่างๆ ในสถานที่ทำงาน เช่น เรื่องเครื่องจักรที่ใช้เรื่องสารเคมี และเรื่องแรงงานเด็ก

นายจ้างจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องสภาพการทำงาน โดยการร่วมมือกับลูกจ้าง

๔.๗.๑ การคุ้มครองความปลอดภัย (*Skyddsarbete*)

สถานที่ทำงานที่มีคนทำงานอยู่ตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป จะต้องมิตัวแทนคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*skyddsombud*) ซึ่งเป็นตัวแทนเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของคนงาน โดยปกติสมาชิกแรงงานจะเป็นผู้แต่งตั้ง และตัวแทนนี้มีสิทธิเข้าร่วมวางแผนสถานที่ทำงาน และวิธีการทำงาน การคุ้มครองความปลอดภัยนี้ได้แก่การออกตรวจสถานที่

๔.๗.๒ กรมดูแลสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljöverket*)

กรมดูแลสภาพการทำงาน จะดูแลเพื่อให้สภาพการทำงานเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกคนมีสภาพการทำงานที่ดี และที่ได้รับการพัฒนา โดยการออกกฎระเบียบกระจายข้อมูล และออกตรวจสถานที่

หมายเหตุ

การตรวจสภาพการทำงานในเรือโดยสาร หรือเรือบรรทุกสินค้า นั้น เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการขนส่ง (*Transportstyrelsen*)

๔.๗.๓ คณะกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*Skyddskommitté*)

สถานที่ทำงานที่มีผู้ทำงานตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป จะต้องมิตถกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน ที่มีหน้าที่ในการวางแผนเรื่องสภาพการทำงาน การดูแลสุขภาพลูกจ้างของบริษัท แผนการปฏิบัติการ การศึกษา ข่าวสาร การจัดเวร และงานด้านฟื้นฟูสุขภาพ

๔.๗.๔ การแข่งขันในเรื่องสภาพการทำงาน (*Sanktioner på arbetsmiljöområdet*)

กรมดูแลสภาพการทำงานสามารถบังคับให้นายจ้างใช้มาตรการแก้ไขต่างๆ โดยการแจ้งเตือน หรือห้าม พร้อมทั้งอาจมีการแจ้งปรับด้วยถ้านายจ้างไม่ปฏิบัติตาม ในบางกรณีกรมดูแลสภาพการทำงานสามารถยื่นเรื่องต่อศาลปกครองเรื่องค่าธรรมเนียมการแข่งขันตามกฎหมายว่าด้วยสภาพการทำงาน

๔.๘ การได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbets-skador*)

ผู้ที่ทำงานอยู่ในประเทศสวีเดน จะได้รับการประกันการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ตามที่มีระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประกันบาดเจ็บจากการทำงาน (*Lagen om arbets-skadeförsäkring*) สำหรับนักศึกษาฝึกงานก็ได้รับการประกันด้วย ถ้าการฝึกงานนั้นเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บ

บาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน หมายถึง การได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจากงานที่ทำบาดเจ็บที่เกิดจากงาน (โรคที่เกิดจากงาน) การติดเชื้อ รวมทั้งอุบัติเหตุที่เกิดจากการเดินทางไป และกลับจากการทำงาน บาดเจ็บที่เกิดจากงาน และผู้ได้รับบาดเจ็บที่มีการประกันนั้น จะถือว่าเกี่ยวโยงกันก็ต่อเมื่อเหตุผลที่นำมาอ้างมีน้ำหนักเพียงพอเท่านั้น

๔.๘.๑ การแจ้งเรื่องการได้รับบาดเจ็บ (*Anmälan av skada*)

ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน จะต้องแจ้งเรื่องบาดเจ็บนี้โดยทันทีต่อนายจ้าง หรือต่อผู้มอบงานให้ทำ นายจ้างหรือผู้มอบงานให้ทำที่ได้รับทราบเรื่องการได้รับบาดเจ็บนี้แล้ว มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งเรื่องการได้รับบาดเจ็บนี้ต่อกองทุนประกันสังคมโดยทันที

ถ้าอุบัติเหตุ หรือบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน เป็นเหตุให้ต้องเสียชีวิต หรือเป็นเหตุให้บาดเจ็บที่ได้รับนั้นมีความรุนแรงมากขึ้น หรือได้ทำให้ลูกจ้างอีกหลายคนได้รับบาดเจ็บด้วย นายจ้างจะต้องแจ้งให้กรมดูแลสภาพการทำงานได้รับทราบโดยทันที และก็ต้องทำเช่นเดียวกันนี้ ถ้าเกิดเหตุการณ์ที่จะเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อชีวิต และสุขภาพด้วย

๔.๘.๒ การจ่ายชดเชยเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*Ersättning vid arbets-skada*)

ผู้ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน จะได้รับเงินชดเชยเหมือนกับการเจ็บป่วย รวมทั้งการชดเชยสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น เช่น การพยาบาลในต่างประเทศ การรักษาฟัน และอุปกรณ์ช่วยเหลือ โดยกองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้จ่าย

๔.๘.๓ เงินชดเชยการยังชีพ (*Livränta*)

ผู้ที่มีความสามารถในการทำงานหาเงินเลี้ยงชีพของตนได้ลดลง เป็นจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในห้า จะมีสิทธิรับเงินชดเชยการยังชีพ ถ้าความสามารถที่ลดลงนั้นเป็นไปอย่างถาวร หรือจะเป็นอยู่นานอย่างน้อย ๑ ปี

เงินชดเชยการยังชีพ (*livränta*) คือ เงินชดเชยรายได้ที่ขาดหายไป อันเป็นผลเนื่องมาจากบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน

ในการคำนวณจำนวนเงินชดเชยการยังชีพนี้ จะมีการเปรียบเทียบรายได้ที่ผู้เอาประกันควรจะได้รับ ถ้าไม่ได้รับบาดเจ็บ กับจำนวนรายได้ที่คิดว่าจะได้รับจากการทำงาน แม้ว่าบาดเจ็บ

ถ้าผู้เอาประกันเสียชีวิตลงเพราะบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน จะมีการจ่ายเงินชดเชยการยังชีพนี้ให้กับคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่ และบุตร รวมทั้งค่าทำศพด้วย จำนวนเงินที่จะจ่ายให้ นี้ จะเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ของรายได้จากการทำงานของผู้ที่เสียชีวิต

กองทุนประกันสังคม เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการได้รับบาดเจ็บแบบนี้ และมตินี้สามารถอุทธรณ์ได้ เงินชดเชยการยังชีพเป็นรายได้ที่จะต้องเสียภาษีเงินได้

๔.๘.๔ การประกันต่างๆ เมื่อได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการทำงาน

เมื่อลูกจ้างได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน นายจ้างจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องบาดเจ็บนั้น ดังนั้น นายจ้างส่วนมากจึงได้ทำประกันที่เรียกกันว่า “การประกันความมั่นคงเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*TFA -Trygghetsförsäkring vid arbetsskada*)” โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าประกัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงที่มีอยู่ในความตกลงร่วม ในตลาดแรงงาน การประกันความมั่นคงนี้ จะจ่ายเงินชดเชยให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดจากบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน โดยไม่คำนึงว่าใครเป็นผู้ทำให้เกิดการบาดเจ็บดังกล่าว

นอกเหนือไปจากค่าใช้จ่ายต่างๆ และรายได้ที่สูญเสียไป ที่กองทุนประกันสังคมจะไม่จ่ายให้แล้ว การประกันความมั่นคงฯ (TFA) ก็สามารถจ่ายเงินชดเชยสำหรับอาการที่เกิดขึ้น เช่น อาการเจ็บข้อ อาการผิดปกติ และการพิการ

การประกันความมั่นคงฯ นี้ มีไว้สำหรับลูกจ้างของเอกชน สหกรณ์ เทศบาล และมณฑล สำหรับลูกจ้างของรัฐบาลจะได้รับเงินชดเชยคล้ายๆ กัน โดยมีระบุอยู่ในสัญญาเกี่ยวกับการจ่ายชดเชยเมื่อเกิดบาดเจ็บ (*PSA-Avtal om ersättning vid personskada*)

๔.๘.๕ การประกันบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbetsskadeförsäkringen*)

เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน หรือจากการเดินทางไปกลับที่ทำงาน จะได้รับเงินชดเชยจากการประกันที่เรียกว่า “การประกันบาดเจ็บจากการทำงาน” การประกันแบบนี้ ครอบคลุมถึง ลูกจ้าง เจ้าของที่ทำการของตนเอง นักศึกษาฝึกงาน

ผู้ได้รับบาดเจ็บ จะต้องแจ้งให้นายจ้างทราบทันที ต่อจากนั้นก็เป็นที่ของนายจ้างที่จะต้องรีบแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบ สำหรับผู้ที่ทำกิจการกิจการของตนเอง จะต้องแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบเอง และผู้บาดเจ็บจะต้องยื่นขอรับเงินประกันเอง

๔.๙ การรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น (*Skadeståndsansvar*)

เมื่อผิดสัญญา

นายจ้าง และลูกจ้าง รวมทั้งองค์กรต่างๆ ของตน อาจต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดต่อความตกลงร่วม หรือกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น MBL หรือกฎหมายเกี่ยวกับการลาพักร้อน หรือกฎหมายคุ้มครองการว่าจ้าง

(*Anställningsskyddslagen*)

นอกเหนือจากความรับผิดชอบของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างแล้ว นายจ้างยังมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบุคคลภายนอกอีกด้วย ดังนี้

๔.๙.๑ ความรับผิดชอบของนายจ้าง

นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบ ในความเสียหายที่มีต่อบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่ของลูกจ้าง ความเสียหายนี้ ได้แก่ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย และต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก นายจ้างสามารถประกันความเสียหาย (*ansvarsförsäkringen*) แบบนี้ได้

๔.๙.๒ ความรับผิดชอบของลูกจ้าง

ลูกจ้างจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิด หรือการประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเห็นได้ชัด

๔.๙.๓ เมื่อทำผิดสัญญา

เมื่อมีการทำผิดสัญญา ให้ใช้ข้อตกลงที่ระบุอยู่ในเรื่องสภาพการจ้าง ถ้าเป็นลูกจ้างของเอกชน และได้มีการทำสัญญากันเอาไว้ แต่สำหรับส่วนราชการนั้น ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลูกจ้างรัฐ (*LOA- Lagen om offentlig anställning*) เป็นหลัก

๔.๑๐ กฎหมายว่าด้วยการกีดกัน (*Diskrimineringslagen*)

กฎหมายว่าด้วยการกีดกัน เป็นกฎหมายที่นำมาใช้แทนกฎหมายความเสมอภาค ซึ่งมุ่งเฉพาะเรื่องทางเพศเป็นส่วนใหญ่ นอกจากอย่างอื่นแล้ว กฎหมายว่าด้วยการกีดกันยังระบุไว้ด้วยว่า

- ห้ามมิให้นายจ้างทำการกีดกันในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ อายุ และการเบี่ยงเบนทางเพศ
- ห้ามมิให้นายจ้างให้เงินเดือน และเงื่อนไขการว่าจ้างของการทำงานแบบไม่เต็มเวลา ที่แตกต่างไปจากการทำงานแบบเต็มเวลา
- ให้นายจ้างจะต้องป้องกันไม่ให้เกิดการรังแกลูกจ้าง อันเนื่องมาจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ อายุ และการเบี่ยงเบนทางเพศ

ถ้าลูกจ้าง หรือผู้สมัครงานมีความเห็นว่าตนถูกกีดกันจากนายจ้าง เช่น ถูกกีดกันเรื่องเพศ ก็สามารถขอความช่วยเหลือจากสมาคมแรงงานของตนดำเนินการฟ้องให้ได้ ถ้าไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมแรงงาน ก็ยื่นฟ้องต่อ ออมбудตมานด้านการกีดกัน (*DO-Diskrimineringsombudsmannen*) ได้ ต่อจากนั้นสมาคมแรงงาน หรืออมбудตมาน ก็สามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการต่อต้านการกีดกัน (*Nämnden mot diskriminering*) ซึ่งจะมีหน้าที่ปรับนายจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกีดกัน นอกจากนั้น ถ้าตกลงกันไม่ได้ ก็สามารถนำเรื่องเข้าสู่ศาลแรงงานต่อไป